

(video 2714M, dĺžka 37 min., preklad a dabing: Zora Kuchárska)

KOLEGAMENTO

Rocca di Papa 7. októbra 2023

- 1. Otvorenie**
- 2. Chiara Luce Badanová: „Buď šťastná, pretože ja som“.**
- 3. Afago: sen o sociálnej harmónii**
- 4. Smerom k Genfestu 2024**
- 5. Chiara Lubichová: Našou rovnošatou je vzájomná láska**
- 6. Synodalita ako spôsob života**
- 7. Rozhovor s Jesúsom Moránom**
- 8. Rozhovor s Margaret Karramovou**
- 9. Záver**

1. OTVORENIE

Anna Lisa Innocenti - komunikačná kancelária Focolare: Nachádzame sa v záhrade Medzinárodného centra Hnutia fokoláre v Rocca di Papa v Taliansku a práve tu dnes otvárame naše Kolegamento!

Telefonická operátorka: *Un momento, prego, la chiamano per una collettiva / Bleiben Sie bitte...*

Eli Folonariová: *Pronto! Ciao popi, adesso vi passo Chiara!*

Hlasy: [pozdravy z celého sveta]

Chiara Lubichová: Drahí moji, teraz obídeme celý svet, bude to trochu trvať, lebo svet je dosť veľký.

Hlasy: *Hallo? Pronto? Hello? Ciao a tutti! Pronto? Ci siamo tutti?*

Chiara, 9. októbra 1999: Je to telefonická konferencia, na ktorú prinášam silnú duchovnú myšlienku, aby sme ju všetci spoločne žili. Voláme 80 zón a všetci odpovedajú, pýtajú sa: Ako sa máš? Čo je nové? Tak ako v rodine... Je to úžasné.

Cieľom kolegamenta je vziať nás na svätú cestu, na cestu k svätosti.

Anna Lisa: Ahoj všetci a vitajte na tomto Kolegamente, v ktorom sa rodina Fokoláre na celom svete stretáva na chvíľu spoločenstva a spoločného pohľadu na výzvy, ktoré prežívame vo všetkých zemepisných šírkach.

Volám sa Anna Lisa, som novinárka, som vydatá a mám syna Francesca.

2. CHIARA LUCE BADANO: „BUĎ ŠĎASTNÁ, PRETOŽE JA SOM“

Anna Lisa: Dnes chceme začať práve tým, že práve 7. októbra v roku 1990 Chiara Luce Badanová, blahoslavená Chiara Luce Badanová, ukončila svoje pozemské dobrodružstvo a dosiahla nebo.

Chiara Luce bolo dievča bohaté na talenty, bola pekná, športovo založená, mala mnoho priateľov. Vo veku 9 rokov spoznala spiritualitu Hnutia fokoláre, objavila Boha ako Lásku a vybrala si ho za Ideál svojho života. V 17 rokoch jej objavili veľmi vážny nádor, ktorému čelila s dôverou v Boha aj v tých najťažších chvíľach.

Teraz prostredníctvom slov jej rodičov Ruggera a Márie Terézie prežime ten 7. október.

Speaker: Jej vzťah s Ježišom bol teraz taký intenzívny, až sa niekedy musí stiahnuť do seba zo strachu, že ho stratí. Ale to sú výnimky: Chiara naďalej miluje: svojich rodičov, lekárov a sestry, svojich priateľov; vždy sa zaujíma o problémy každého, kto ju navštívi.

Jednému priateľovi píše: „*Dôležité je plniť Božiu vôľu. Možno som mala svoje plány, ale Boh chcel toto. Ale ani si neviete predstaviť, aký je teraz môj vzťah s Ježišom... Cítim, že Boh odo mňa žiada niečo viac, niečo väčšie.*

Možno by som na tejto posteli mohla zostať celé roky... Nevieť. Zaujíma ma len to, aby som plnila Božiu vôľu, aby som ju dobre plnila v prítomnom okamihu: aby som sa držala Božej hry.“

Maria Teresa - matka Chiary Luce: Jej posledné slová. Videla som, že veľmi trpí a povedala som Ruggerovi, ktorý tam bol: „Mamma mia, Ruggero, ako Chiara veľmi trpí. Nikdy som ju takú nevidela.“ A nechápala som vtedy prečo. Ale potom som pochopila, že to bolo preto, lebo chcela pozbierať všetky sily, aby sa s nami rozlúčila, kým odíde. A tak mi naznačila, aby som k nej pristúpila. Naklonila som sa k nej, ona mi vložila ruku do vlasov a celé mi ich rozstrapatila. Pokúsila sa na mňa usmiať. A potom povedala:

„Mami, čau. Buď šťastná, lebo ja som.“

Boli to jej posledné slová, ale nie posledný skutok lásky, pretože chcela darovať aj svoje orgány, hoci už nemohla, ale mala radosť, že mohla darovať svoje rohovky dvom mladým ľuďom, aby mohli opäť vidieť. (hudba)

Anna Lisa: Takáto smrť, táto vernosť až do konca sa nedá improvizovať, lebo sa buduje deň za dňom. „Buď šťastná, lebo ja som šťastná“, to je to, čo Chiara Luce dodnes dáva mladým ľuďom, vrátane tých mladých, ktorí si ju pripomenú 29. októbra jej venovanou liturgiou.

Urobia tak aj prostredníctvom mnohých podujatí venovaných jej pamiatke v jej rodnom meste Sassello, ako aj v mnohých ďalších mestách po celom svete. Všetky informácie, možnosť nahlásiť vaše podujatie, to všetko nájdete na webovej stránke Nadácie Chiara Badanová, kde môžete aj priamo kontaktovať nadáciu (www.chiarabadano.org).

3. AFAGUS: SEN O SOCIÁLNEJ HARMÓNII

Anna Lisa: Chiara Luce Badanová určite zdieľala svoje sny, projekty s mnohými mladými z Fokoláre a práve dnes som tu spolu so skupinou mladých z rôznych krajín sveta, ktorí trávajú nejaký čas v medzinárodnom centre; tu vedľa mňa je Ježiš z Kuby.

Hovorili sme: Chiara Luce, sny, projekty, určite žila ako my pre jednotu, aby sa uskutočnila Ježišova veta: „aby všetci boli jedno“. Robíme to tak, že kráčame po cestách, cestičkách, *pathways*, ako hovoríme, používajúc anglický výraz. Po ktorej z nich práve ideme?

Jesús Navarro Rodríguez, Kuba: Počas *Týždňa zjednoteného sveta* sme začali našu cestu spolu s projektom *Pathway „Objím ľudskosť, spusti zmenu“*¹, ktorý nás vyzýva k realizácii sociálnych projektov, k starostlivosti o druhých a v ktorom základom je umenie. V týchto mesiacoch sa chceme prostredníctvom Kolegamenta podeliť so skúsenosťami ľudí, ktorí sa každý deň snažia, dávajú zo seba všetko, aby sa starali o druhých, aby dávali „život za svoj ľud“.

Anna Lisa: A teraz vám predstavíme jeden z týchto projektov, projekt *Afago*, ktorý sa zrodil vo štvrti na predmestí Sao Paula v Brazílii. Pozrime sa na to.

Adriana Rocha - výtvarníčka: Keď sme sem prišli v roku 1979, bola tu len prašná cesta. Tu sa začala skúsenosť komunity. Žilo tu asi 50 rodín.

Mayara Torresová - právnička: Keď sa sem prisťahovala moja matka zo severovýchodu, všetky chatrče boli z dreva, bez hygienických zariadení, s otvorenou kanalizáciou, nekonečným množstvom hmyzu, bolo to zdraviu škodlivé prostredie.

Spíker: Vila Aparecida sa nachádza v časti Pedreira v južnej časti mesta São Paulo a má približne 145 000 obyvateľov. V roku 1979 sa skupina mladých stretla s obyvateľmi komunity a z tohto priateľského stretnutia sa zrodil projekt opravy domov. Dodnes bolo zrekonštruovaných viac ako 700 domov. Medzi týmito mladými bola aj Adriana Rocha.

Adriana: Uvedomila som si, že robiť tu konkrétne projekty prestavby domov, aktivity s mladými a deťmi, je pre mňa naozaj estetický zážitok, aký som mala v ateliéri. Tu som budovala formy, možno nie také, aké by som vytvárala maľbami, ale formy vnútri sociálnej štruktúry.

Veľmi dôležité bolo, že k tomuto prvému snu sa pridalo mnoho ďalších. (hudba)

Niekoľko rokov po našom príchode skupina priateľov navrhla založenie občianskej organizácie *Afago* pre deti a mládež, a tento ich sen sa pridala k nášmu pôvodnému projektu v komunite.

Alexandre S. Teixeira, študentka: Mojím snom je zlepšiť spoločnosť, byť policajtom.

Mayara: Naším veľkým snom je, aby sociálna nerovnosť nebránila ľuďom vidieť veľký potenciál, ktorý majú.

Ana Paula Dias, riaditeľka Afago: Za 30 rokov sociálnej práce *Afago* pomohlo už 4 510 deťom a mladistvým.

Aktuálne v čase pred a po vyučovaní, od 8.00 do 22.00 h, sa staráme o 287. Zapájame ich do sociálno-vzdelávacích a rekreačných aktivít, športových, kultúrnych a odborných dielní. (hudba)

Okrem týchto aktivít *Afago* ponúka deťom príjemné prostredie, kde môžu cítiť lásku, kde môžu vytvárať väzby a priateľstvá, ktoré si so sebou ponosujú zvyšok svojho života.

¹ Oficiálny názov v angličtine *Embrace Humanity, Spark Change*.

Pozornosť pre jednotlivca, na to, čo sa tu môže naučiť a čo si môže vziať späť do spoločnosti.

Everton Tartaruga - učiteľ capoeiry: „Afago“ bolo veľmi dôležité na mojej životnej ceste, pretože realita v tejto štvrti je veľmi ťažká. Afago ma prijalo medzi seba. Jedného dňa som počas plánovania aktivít povedal, že by som mohol dávať hodiny tanca *capoeira*, ale že potrebujem vhodný priestor.

Dnes v Afago mám kurzy *capoeiry*, tento tanec učím viac ako 300 detí a som tiež športovec, a toto umenie šírim do ďalších častí São Paula.

Mayara: Chodila som do Afaga, tiež môj brat, bratranci, susedia. Afago ovplyvnilo naše životy. Je krásne, že existuje tu, v našej komunite, pretože umožňuje ľuďom objaviť nové možnosti, príležitosti, a povedať im: „Áno, môžeš!“

Adriana: Sú to dve skúsenosti v mojom živote, ktoré sa navzájom dopĺňajú, pretože moja práca tu nepochybne živí moju umeleckú činnosť. A rovnako aj to, že som maliarka, je veľkou podporou pre moju prácu tu.

Mayara: Okrem toho som vďaka Afagu žila podľa hesla, ktoré je pre mňa, ako politickú aktivistku a právničku bojujúcu za práva ľudí na predmestí, veľmi dôležité: „daj život za svoj ľud“. (hudba)

4. SMEROM KU GENFESTU 2024

Jesús: Afago je jedným z 35 projektov, ktoré privítajú mladých v prvej fáze Genfestu. Bude to príležitosť na spoločenskú angažovanosť, na: „Spoločne sa starať“ a to presne bude aj názov Genfestu.

Anna Lisa: Niekoľkokrát si spomenul Genfest; možno by sme mali vysvetliť, čo je to Genfest.

Jesús: Samozrejme. Nech nám o tom povedia naši priatelia z Brazílie.

Ana Clara Giovani: Budúci Genfest sa bude konať v... Brazílii! (hudba)

Gustavo Monteiro, novinár: Volám sa Gustavo Monteiro a som v meste Aparecida, kde sa bude konať hlavné podujatie Genfestu!

Od 12. do 24. júla 2024 tu očakávame viac ako 6 000 mladých z piatich kontinentov. Cieľom bude svedčiť o tom, že spoločne je možné dosiahnuť mier, jednotu a bratstvo medzi ľuďmi a národmi. (hudba)

Genfest je celosvetové podujatie mládeže Hnutia fokoláre. Doteraz sa uskutočnilo 9 ročníkov; nasledujúci bude trochu iný. Pretože ho s nami môže zažiť každý, bez ohľadu na to, kde sa bude práve nachádzať. (pieseň)

Tohtoročnou témou bude „spoločne sa postarať“ ... o sieť, podpora a realizácia opatrení pre planétu, ľudí a národy, najmä tie najzraniteľnejšie.

Okrem hlavného podujatia bude mať Genfest 2024 aj dva ďalšie momenty. Podte, vysvetlím vám to.

V prvej fáze budú môcť mladí pracovať ako dobrovoľníci v rôznych sociálnych organizáciách v Brazílii a v iných krajinách Latinskej Ameriky.

Chceme odpovedať na volanie mnohých ľudí v biede, násilí a osamelosti.

Aj tí z vás, ktorí sem fyzicky nemôžu prísť, sú pozvaní, aby sa vo svojich krajinách zúčastnili na dobrovoľných akciách na zmiernenie bolesti tam, kde žijú.

Na hlavnom podujatí sa mladí stretnú počas troch dní tu v Aparecide. Bude to priestor na výmenu skúseností a kultúrnych podujatí; inšpirácií pre tisíce mladých rôznych kultúr, etník a náboženstiev, aby žili pre spoločný sen: zjednotený svet!

Podujatie sa bude prenášať do viac ako 120 krajín, kde sa tiež na mieste zhromaždia tisíce mladých, aby rozšírili Genfest.

V tretej fáze Genfestu sa účastníci stanú súčasťou komunity Pathways.

Čo to znamená?

Sú to miesta stretnutí, kde sa môžu podeliť o svoje talenty a túžby. Ak si lekár, hudobník, učiteľ alebo novinár, zistíš, že tvoje štúdium a práca môže prispieť k lepšiemu svetu.

Týmto Genfestom sa zaväzujeme posilniť planetárnu sieť všetkých, ktorí počujú volanie ľudstva a planéty a spoločne sa snažia byť znamením nádeje.

Cesta je naozaj dlhá a my s veľkým nadšením pracujeme na realizácii tohto podujatia. A čo nám dáva silu obetovať sa pre tento Genfest?

Je to Boh, ktorý nás vyzýva, aby sme spojili svoje sily so všetkými, ktorí už pracujú na tom, aby sa sen zjednoteného sveta stal skutočnosťou! (hudba)

Všetko môžete sledovať na webovej stránke www.genfest.org alebo na sociálnych sieťach. Uvidíme sa tam! (hudba)

Anna Lisa: **Jesús**, ale nebudú to len mladí, čo pôjdu do Brazílie a zažijú Genfest.

Jesús: Nie, každý z nás môže byť rôznymi spôsobmi protagonistom, a to modlitbou, zbieraním finančných prostriedkov, účasťou v miestnych komunitách na sociálnych projektoch v prvej fáze Genfestu a tiež pozvaním mladých, aby túto skúsenosť prežili s nami. A práve preto, už v októbri spustíme registráciu na našej webovej [stránke www.genfest.org](http://www.genfest.org).

5. CHIARA LUBICHOVÁ: NAŠOU ROVNOŠATOU JE VZÁJOMNÁ LÁSKA

Anna Lisa: Hovoril si o skúsenosti bratstva, konkrétnej skúsenosti jednoty, a to nás vedie k vytváraniu vzájomných väzieb.

To vyvoláva otázku: ako sa v nás zrodí tá iskra svetla, ktorá nás privedie k tomu, aby sme sa odvážili a vyšli v ústrety druhému? Vypočujme si teraz Chiaru Lubichovú. (hudba)

Chiara Lubich: [...] A dostávame sa k druhému aspektu: vyžarovanie [...] Je to rozsiahly aspekt. Obmedzím sa na to, že tu a tam zachytím niektoré zmienky v spisoch z prvých čias.

Ale už pri prečítaní niekoľkých strán o tomto aspekte pochopíme, že [...]: „Prvou inšpiratívnou iskrou bola láska“.² Áno, bola to láska, zapálená iskra, ktorá okolo seba rozšírila svetlo a vo svete prepukla do požiaru.

Láska vyžaruje, láska sama svedčí. Aj keď slovo prechádza do činu, musí ho vždy sprevádzať láska: milovať ako prvý, a musí ho dopĺňať skúsenosť: rozprávať si skúsenosť. Tak to bolo u prvých kresťanov, tak je to aj teraz.

Jedna epizóda sa mi hlboko vryla do srdca. Je krásna. V tom je tajomstvo nášho vyžarovania, bod, z ktorého máme vychádzať.

„Prechádzala som ulicami Einsiedelnu a videla som prechádzať mnoho ľudí z rôznych rehoľných rádov - pretože tam stojí krásna svätyňa. (Okrem iných) na mňa urobili osobitný dojem malé Foucauldove sestričky. Prechádzali okolo na bicykloch so živou tvárou, na hlavách so šatkami ako práčky. A tieto ich živé tváre mi v duši pripomenuli vetu o ich zakladateľovi Foucauldovi, ktorý - tak sa hovorilo - kričal evanjelium celým svojím životom.

Tie sestry akoby hovorili: „Blahoslavení chudobní v duchu, blahoslavení plačúci...“.

Neboli to blahoslavenstvá, ktoré by sa svetu páčili, bolo to pohoršenie evanjelia.

Vtedy ma prepadla veľká túžba vydávať i ja navonok svoje svedectvo.

(Ale) nevedela som ako.

V istom okamihu som sa stretla s jednou zo svojich spoločníčok - bola to Natália - a hovorím jej: „Vieš, videla som, ako na mňa zapôsobili tie sestry, a to ani nie tak slovami, ale svojou „rovnošatou“..., a priala som si, aby sme to mohli robiť aj my. Ale podľa čoho by mali ľudia poznať Boha v nás? Aha! - hovorím - podľa toho spoznajú, že ste moji učeníci, ak sa budete navzájom milovať.“³ (Potlesk)

Preto našou rovnošatou má byť vzájomná láska.⁴ (hudba)

² Porovnaj *Učenie Jána Pavla II*, VII/2; 1984, s. 223-225.

³ Porovnaj Chiara Lubichová, *Rozprava k fokolarinóm, Prvé dva aspekty*, Grottaferrata, 25. decembra 1962.

⁴ Úryvok z príhovoru Chiary Lubichovej na zhromaždení dobrovoľníkov, *Kolektívna spiritualita (téma IV) - prvé dva aspekty*, Castel Gandolfo, 18. novembra 1997.

6. SYNODALITA AKO SPÔSOB ŽIVOTA

Anna Lisa: V týchto dňoch sa v Ríme začalo 16. generálne zhromaždenie biskupskej synody s názvom „Za synodálnu Cirkev: spoločenstvo, účasť a poslanie“. A práve vzájomná láska je základným prvkom tohto synodálneho obratu, pre toto spoločné kráčanie, ako to naznačuje už samotné slovo „synoda“. Určite existujú rôzne skúsenosti synodality a spoločenstva, ktoré sa na rôznych úrovniach už začali uskutočňovať.

Vypočujme si teraz krátke svedectvá troch biskupov, s ktorými sme sa stretli v Portugalsku pri príležitosti nedávnych Svetových dní mládeže.

Spíker: Konkrétna skúsenosť spoločenstva ľudí na ceste. Príležitosť počúvať a viesť dialóg s druhým. Toto je synodalita, spôsob života, spôsob bytia v Cirkvi prostredníctvom aktívnej účasti na jej poslaní, ako to už zažili v predchádzajúcich etapách synody. Porozprávali nám o tom niektorí biskupi z rôznych krajín, ktorí vo svojich diecézach prežívajú každodennú skúsenosť tejto cesty.

Mons. Pius Moon Chang-woo - biskup Cheju, Južná Kórea: V snahe dobre počúvať hlas Ducha Svätého sme sa všetci v cirkevnom spoločenstve v mojej diecéze začali modliť pred každou svätou omšou a po nej.

Okrem toho sa na našej synodálnej ceste snažím kráčať spolu s Božím ľudom. V deň menín pozývam kňazov na biskupstvo na obed. Rozprávam sa s nimi, snažím sa vypočuť si ich rôzne ťažkosti.

Tiež sa na stretnutiach rôznych združení diecézy vždy snažím prijať tie najrôznejšie názory a spoločne premýšľať, ako riešiť vzniknuté problémy.

Biskup József-Csaba Pál, biskup Temešváru, Rumunsko: Na synodu sa pripravujeme životom. Z času na čas musíme urobiť niekoľko malých krokov, byť pozorní jedni k druhým.

Tento rok sme s mladými ľuďmi pripravili veľmi dôležitý ekumenický program. A každý deň bolo treba niečo zmeniť, pretože niekto si myslel niečo iné, a snažili sme sa byť citliví na to, ako to druhý vidia. A to ťa stojí, musíš sa premôcť.

Niektoré malé kroky: napríklad usporiadali sme veľkú procesiu po celom meste, po všetkých kostoloch. Ale predtým sme kňazom povedali, aby počas zastávok procesie nepredstavovali históriu svojho kostola, pretože celé popoludnie má byť určené na modlitbu.

A keď sme prišli k jednému kostolu, pred kostolom nás zastavil kňaz a začal nám rozprávať celú históriu, ako bol ten kostol postavený. A mne sa ho vnútri chcelo kritizovať. Ale spomenul som si, že sme sa uistili vzájomnou láskou, že nemôžem posudzovať toho druhého.

A keď sme skončili a vošli do kostola, on mi pošepkal: „Prepáč, musel som o niečom rozprávať, lebo zbor, ktorý bol v programe, ešte nebol na mieste. Teraz už je tu, preto som tam rozprával“.

Spíker: Po skončení diecéznej a kontinentálnej etapy synody sa otvorila univerzálna etapa.

Biskup Joseph Spiteri, apoštolský nuncius v Mexiku: Moja účasť na synode biskupov o synodalite bola skutočným veľkým prekvapením.

Je to veľká zodpovednosť, ktorú sa snažím žiť tým, že sa pripravujem, samozrejme modlitbou a žiť čo najviac v spoločenstve so všetkými.

Keď ma biskupi žiadajú, aby som navštívil ich diecézy, snažím sa ich tiež vypočuť, načúvať miestnej realite; a kde je to možné, žiadam stretnúť sa tam aj s kňazmi, s presbytermi, s laikmi, s cirkevnými hnutiami, s rehoľníkmi a rehoľníčkami; nie preto, aby som im kázal, ale skôr preto, aby som ich počúval a snažil sa odpovedať na ich otázky v duchu dialógu. (hudba)

7. ROZHOVOR S JESÚSOM MORÁNOM

Anna Lisa: Synoda začala 30. septembra ekumenickou vigíliou na Svätopeterskom námestí v Ríme. Jej názov bol „Spoločne - zhromaždenie Božieho ľudu“. Animovala ju komunita Taizé, zúčastnilo sa na nej mnoho mladých ľudí a pripravili ju zástupcovia rôznych kresťanských cirkví. Za nás na Námestí svätého Petra bol Lorenzo Russo. (spev)

Lorenzo Russo - Komunikačná kancelária Focolare: Together, spoločne. Synodálna cesta je kráčať spoločne, ale so zvláštnou charakteristikou: tichom, dušou a dychom modlitby. Práve nad touto témou - tichom - uvažoval pápež počas ekumenickej modlitbovej vigílie na Svätopeterskom námestí za prítomnosti 18 000 ľudí, vrátane viac ako 3 000 mladých z celého sveta. Na záver vigílie sme sa stretli s Ješúsom Moránom, spoluprezidentom Hnutia fokoláre, ktorý sa na podujatí zúčastnil.

Ješús, je to prvýkrát, čo synodu Katolíckej cirkvi predchádza ekumenická vigília, vigíliu organizovali zástupcovia rôznych cirkví. Aký to má význam?

Ješús Morán, spoluprezident Hnutia fokoláre: Myslím si, že dnes sme na tomto námestí zažili skutočný historický moment, pretože sa ešte nikdy nestalo, aby sa synoda Katolíckej cirkvi začala ekumenickou vigíliou.

Ale bolo to veľmi jasne povedané: neexistuje synodalita bez ekumenizmu, neexistuje ekumenizmus bez synodality. Synodalita, synoda je ako expanzívna vlna, ktorá sa stále viac šíri.

Z Katolíckej cirkvi sa určite dostáva ku všetkým kresťanom, potom ku všetkým veriacim a potom ku celému ľudstvu. Pomyslime si, že synodalita je podľa mňa povolaním ľudstva, kráčať spolu, kráčať ako ľudstvo spolu. A pápež povedal niečo veľmi silné. Povedal: táto synoda musí byť

kairosom, čiže mimoriadnym okamihom bratstva. Začnime medzi nami kresťanmi byť naozaj bratmi.

Lorenzo: Synodalita je niečo, čo si ostatné cirkvi vysoko cenia, možno sa má aj Katolícka cirkev v tomto smere čo učiť. Môžeme teda tvrdiť, že ide o synodálny proces, a to tak medzi rôznymi cirkvami, ako aj v rámci Katolíckej cirkvi?

Jesús: Jednoznačne. Videli sme to. Bol som dojatý, keď som videl, ako hlavy cirkví schádzali po schodoch za pápežom. Bolo to niečo veľmi hlboké. Synodalita je stará ako Cirkev sama. Cirkev znamená synodu, synoda znamená Cirkev.

Myslím si, že po odluke sa v každej cirkvi vyvinul aspekt synodality. V tomto zmysle je to bohatstvo. Teraz, keď sa na to pozeráme z hľadiska jednoty, nastal čas spojiť rôzne synodálne bohatstvá, teda rôzne synodálne cesty, ktoré všetky cirkvi časom vyvinuli.

A to je aj krása tohto večera, kde sme začali zakúšať chuť tejto skutočnosti.

Lorenzo: Na túto vigíliu boli pozvaní mladí vo veku od 18 do 35 rokov z rôznych krajín. Aký je význam a predovšetkým, čo znamenala pre teba táto skúsenosť?

Jesús: Realitu mladých by som spojil s pojmom nádej. Synoda je nádejou Cirkvi, je nádejou cirkví, pretože je aktualizáciou Druhého vatikánskeho koncilu s tou ekumenickou silou, ktorú mal.

Ak teda hovoríme o nádeji, hovoríme o mladých ľuďoch. Mladí ľudia sú prítomnosťou, sú budúcnosťou Cirkvi a podľa môjho názoru sú viac ako my dospelí, pripravení prežiť skutočnú skúsenosť synodality. Aj na základe dnešných skúseností vidíme, že táto nádej mladých nie je naivnou nádejou, je to nádej, ktorá vychádza z bolesti, z hlbokého utrpenia, ale oni tieto ťažké situácie prekonávajú s nádejou a dávajú nádej aj nám. Budúcnosť je ich, prítomnosť je ich, synodalita je ich. (pieseň a hudba)

8. ROZHOVOR S MARGARET KARRAMOVOU

Anna Lisa: Po úvodnej vigílii sa 4. októbra oficiálne začala práca synody. Na práci synody sa zúčastňuje aj prezidentka Hnutia fokoláre Margaret Karramová. Pre nás sa s ňou stretol Alessandro De Carolis. (hudba - Vatikán 29. septembra 2023)

Alessandro De Carolis, Vatikánsky rozhlas, Vatican News: Margaret, ako si sa cítila, keď si sa dozvedela, že ťa pápež vybral na synodu ako osobitného hosťa?

Margaret Karramová, prezidentka Hnutia fokoláre: Mojou prvou reakciou bolo veľké prekvapenie, pretože som toto pozvanie nečakala; druhou bola veľká Božia bázeň, pretože sa mi zdalo, že je to veľká zodpovednosť zastupovať na synode Hnutie fokoláre.

Ale zároveň som pocítila aj veľkú radosť, pretože som si pomyslela, že tam idem ani nie tak preto, že mám čo dať, ale idem tam preto, že chcem byť súčasťou tejto živej Cirkvi.

A spomenula som si na pápežove slová na záver nášho zhromaždenia⁵. Vtedy som pápežovi hneď na začiatku povedala, že „Chcem byť dcérou Cirkvi, byť v jej službe“. Takže keď som dostala toto pozvanie, cítila som v srdci toto. Je to pre mňa príležitosť byť ešte viac v službe Cirkvi.

Alessandro: Akú radu by si dala celému Dielu, aby dobre prežilo tento moment Cirkvi, synodu?

Margaret: V týchto dňoch som stále myslela na synodu a pripravovala som sa. Napadlo mi, že pre synodálnu cirkev boli vybrané tri slová: *spoločenstvo*, *účasť* a *poslanie*. Zrazu mi niečo napadlo, a povedal som si: ak základom spoločenstva, účasti a misie nebude láska, nedokážeme kráčať spoločne.

Spomenula som si na prvú kresťanskú komunitu v Jeruzaleme. Žili duchovné aj materiálne spoločenstvo; zažívali účasť na živote prvých kresťanských komunít; a žili aj svoju misiu, pretože šli ohlasovať Božie kráľovstvo, ohlasovať Ježiša.

A tak mi napadlo práve toto: že základom všetkého je táto láska, vzájomná láska medzi všetkými, vďaka ktorej môže synoda dosiahnuť svoje výsledky.

A potom mi prišla na um ďalšia vec: príbeh Emauzských učeníkov.

Hovorím si: oni sú zase obrazom cesty. Keď som sa pripravovala na synodu, zaujala ma táto veta: *Nech nám oči nebránia spoznať Ježiša*.

O túto milosť som teda prosila pre seba, pre Hnutie fokoláre na celom svete, ale aj pre nás všetkých, ktorí sa zúčastňujeme na synode: aby nám oči nebránili rozpoznať, že Ježiš kráča s nami a medzi nami, a musíme byť otvorení tomu, čo nám Duch Svätý povie a kam nás povedie.

Idem v tomto duchu a spolieham sa aj na modlitby všetkých, ako som napísala v liste, ktorý som poslala všetkým členom hnutia.

Využívam túto príležitosť, aby som poďakovala za mnoho odpovedí s uistením o modlitbe, o obetiach, o veľkej účasti. Idem tam so všetkými členmi Diela na svete. (hudba)

9. ZÁVER

Anna Lisa: A sme na konci tohto kolegamenta. Radi by sme vám pripomenuli, že si ho môžete pozrieť v piatich jazykoch na kanáli YouTube. Obsah môžete tiež zdieľať a kliknutím na zvonček môžete zostať v kontakte.

Ďalšie stretnutie bude v decembri, bude to špeciálne kolegamento pri príležitosti 80. výročia od 7. decembra 1943, keď sa Chiara Lubichová úplne darovala Bohu. A z tohto áno Bohu sa zrodilo Hnutie fokoláre. Zostaňte spojení a ahoj všetci!

⁵ Audiencia pápeža Františka účastníkov Generálneho zhromaždenia Hnutia fokoláre, Vatikán 6. februára 2021.